

בבית הדין הארצי לעבודה

בעניין: מורשת דרך – עמותת מורי הדרך בתיירות נכנסת בישראל ע.ר. 580623155

על ידי ב"כ עוה"ד נחום הרפז /או יוסי אלעד
מרח' יד חרוצים 19 ירושלים
טלפון : 077-4414508 פקס : 077-4414509

התובעת

- נ ג ד -

1. לשכת מארגני תיירות נכנסת לישראל ע.ר. 580494912

מרח' השלושה 2 ת"א, 6706054
טלפון : 03-6299348 פקס : 03-5256526

2. אגודת מורי הדרך בישראל ע.ר. 580074730

יגאל אלון 120 ת"א
טל : 03-6186411 דוא"ל : office@itga.org.il

הנתבעות**כתב תביעה**

1. בית הדין הנכבד מתבקש בזאת כדלקמן :
 - א. לקבוע כי מקצוע הוראת הדרך לתיירות נכנסת הינה יחידת מיקוח נפרדת לצורך כריתת הסכם קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים להדרכת תיירות נכנסת לישראל.
 - ב. לקבוע כי התובעת הינה ארגון יציג של מורי הדרך לתיירות נכנסת כהגדרתו בסעיף 4 בחוק הסכמים קיבוציים תשי"ז – 1957 (להלן: "החוק").
 - ג. לחייב את הנתבעת 1 כארגון מעבידים לנהל מו"מ עם התובעת לכריתת הסכם קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים להדרכת תיירות נכנסת לישראל.
 - ד. לחייב את הנתבעות בהוצאות תובענה זו, לרבות שכר טרחת ב"כ התובעת.
2. לאור העובדה שהנתבעות מנהלות בימים אלה מו"מ לצורך כריתת הסכם קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים לתיירות בישראל, מוגשת בד בבד עם תביעה זו, בקשה ליתן צו זמני המורה לנתבעות שלא לנהל מו"מ לכריתת הסכם זה, עד להחלטה אחרת של ביה"ד.

כללי

3. התובעת הינה עמותה שהוקמה בשנת 2016 ומאגדת בתוכה כ-650 מורי דרך מוסמכים העוסקים בתיירות נכנסת.
4. הנתבעת 1 הוקמה במטרה לפעול לפיתוח התיירות הנכנסת לישראל ומאגדת בתוכה את הגופים העוסקים בתיירות הנכנסת.
5. הנתבעת 1 הינה הגוף היציג בתחום התיירות הנכנסת לארץ ומהווה ארגון מעבידים לעניין החתימה על הסכם קיבוצי עפ"י החוק.

6. הנתבעת 2 הינו עמותה אשר עד לשנת 2015 איגדה באופן בלעדי כ-3,000 מורי דרך בישראל, עד אשר פרשו ממנה באותה שנה יותר מ-2,000 חברים שחלקם הקימו את התובעת, הכל מהמניעים שיפורטו להלן.

הגדרות

7. לצורך הדיון בטענות הנוגעות לתביעה זו, יש ראשית להבחין בין מספר הגדרות חשובות בתחום התיירות, כדלקמן:

א. **תיירות - Tourism** תנועת אנשים, לתקופה מוגבלת של לפחות עשרים וארבע שעות אך של לא יותר משנה, אל מחוץ למקום מגוריהם או סביבתם הרגילה וליעדים שונים לביקור, לנופש, ללימודים או לעסקים ושימושם בזמן השעות ביעד בשירותי תיירות מקומיים.

ב. **תיירות נכנסת - Incoming Tourism** תנועת תיירים המגיעים מחוץ למדינה שאותה הם קבעו כיעד לביקורם.

ג. **תיירות פנים - Domestic Tourism** יציאה של הפרט לטיול אל מחוץ לתחום המגורים והעבודה, בתוך תחומי ארצו לשם הנאה.

ד. **תיירות יוצאת - Outgoing Tourism** יציאה של הפרט אל מחוץ לתחומי ארצו, לשם הנאה, עסקים, לימודים.

8. אוכלוסיות היעד והלקוחות של מורי הדרך המוסמכים שונה - קהל היעד של מדריכי הדרך בתיירת הנכנסת הם **תיירים** ואילו קהל היעד של מדריכי הדרך בתיירות הפנים הם **מטיילים** ישראלים.

9. הדרכת תיירים מכניסה מטבע זר למדינה ולמעשה מדובר בענף יצוא, בעוד שהדרכת מטיילים הינה ענף שירותי. מדריך תיירות נכנסת פועל במסגרת של 5 עד 10 ימי עבודה בקבוצה בעוד שמדריך תיירות פנים מבצע טיולים חד- או דו-יומיים. וההבדלים עוד רבים ומהותיים.

10. למעשה יש מעט מאוד משותף בין קהלי היעד והלקוחות של מדריך המטיילים בתיירות פנים ומדריך התיירים בתיירות נכנסת. ההבדלים באים לידי ביטוי כמעט בכל תחום, החל בצורת ההתארגנות של הקבוצות, במפעילי הקבוצות, במזמיני השירות, בתוכניות הסיוור, המשך בשונות התרבותית של התיירים, באופי הקבוצות ודרישותיהן, במתודות ההדרכה, בהדגשים וברמת הכניסה לפירוט הנרטיב, וכלה בהתמחות בידיעת הארץ.

11. הבדלים מהותיים אלה, יוצרים צרכים שונים למדריכי תיירות הפנים ולמדריכי התיירות הנכנסת ומכאן אינטרס כלכלי שונה, אשר בגינו זקוקים העובדים לייצוג נפרד ביחסיהם עם המעסיקים ומכאן הצורך בהגדרתם כיחידת מיקוח.

העובדות הצריכות לעניין:

12. בהגדרתה, הנתבעת 2 מייצגת את כלל מורי הדרך המחזיקים ברשיון משרד התיירות לשמש כמורי דרך וזאת ללא קשר לאוכלוסיית היעד אותה הם מדריכים לאחר ההכשרה, בין אם זו תיירות נכנסת או תיירות פנים.

13. בפועל הנתבעת 2 הוקמה ע"י חברים אשר התמחותם וניסיונם הוא בתחום הדרכה של תיירות נכנסת ועד לשנת 2014 נוהלה על ידם. לחברים הללו לא היה ניסיון או ידע מספיק, לקדם נושאים הקשורים למדריכי תיירות הפנים ועל כן לא נעשה די בתחום זה.

14. בשנת 2014 נערכו בחירות למועצת הנתבעת 2, אשר הינו הגוף המחליט והממנה את ההנהלה בנתבעת 2. בבחירות הללו נבחר רוב של נציגים אשר עוסקים ומתמחים בתיירות פנים.

15. הנציגים החדשים שינו את פני הנתבעת 2 ובחרו לניהולה חברים אשר הדגישו את נושא תיירות הפנים בנתבעת 2 תוך הזנחה, שלא לומר פגיעה, באינטרסים של מדריכי התיירות הנכנסת, להלן, מספר דוגמאות:

א. ההנהלה החדשה החליטה, על הקפאת הליכים שנקטה הנתבעת 2 לקידום אישור צו הרחבה שיחיל את ההסכם הקיבוצי הכללי למורי דרך מוסמכים להדרכת תיירות נכנסת לישראל, על כל המעסיקים במשק ולא רק על אלה המאוגדים בנתבעת 1.

• **מצ"ב מכתב הפסקת הדיון בצו ההרחבה ומסומן כנספח**

הסיבה שהנתבעת 2 במתכונתה הנוכחית מסרבת לחתום על צו הרחבה נובעת מהעובדה שהמעסיקים עליהם יחול צו ההרחבה, פועלים בתחום התיירות הנכנסת ופחות בתיירות הפנים.

זו דוגמה נוספת למצבים בהם יש ניגודי אינטרסים בין התיירות הנכנסת לתיירות הפנים המחייבת הגדרתם כיחידות מיקוח נפרדות

ב. משיכת עתירה שהוגשה לבית המשפט העליון ע"י הנתבעת 2 בשלב בו כבר היו ניסוחים מוסכמים בין התובעת לבין משרד התיירות לגבי "מורה דרך מוסמך על כל אוטובוס".

ג. ויתורים מול הרגולטור ובכנסת, בהליכי למניעת תיקוני חקיקה הפוגעים במדריכי התיירות הנכנסת.

ד. כספים שנאספו לאורך שנים על מנת לרכוש נכסים שישמשו את הנתבעת 2 (כ- 600,000 ₪) הוצאו לצרכים של מורי תיירות הפנים, ללא כל התחשבות במורי הדרך של התיירות הנכנסת.

ה. הוספת מס בריאות בשיעור של 4% אשר יועברו ע"י המעסיקים של מורי הדרך בתיירות נכנסת לקופת הנתבעת ללא כל פיקוח או בקרה על השימוש בכספים אילו.

16. נעשו מספר ניסיונות ע"י נציגי התיירות הנכנסת בנתבעת 2 לעבוד בשיתוף עם הנציגות החדשה ולקיים את הנתבעת 2 כארגון עובדים יציג לכל הענף. ניסיונות אלה לא צלחו ונוצרה אי בהירות לגבי האסטרטגיה, כיווני הפעילות והמהלכים אשר ישפיעו על הענף.

17. בצר להם, משניסיונותיהם של מדריכי התיירות הנכנסת לעבוד בשיתוף עם הנציגות הנבחרת בנתבעת 2 לא צלחו ומשהאינטרסים שלהם כקבוצת עובדים נפגעה, לא הייתה בידם ברירה, זולת הקמת ארגון עובדים יציג שידאג לאינטרסים שלהם – היא התובעת.

18. עוד בטרם הוקמה התובעת, שלח ועד הפעולה של הפורשים מהנתבעת 2, מכתב לנתבעת 1 וביקש להודיע לה שהנתבעת 2 כבר אינה מייצגת את מדריכי התיירות הנכנסת וכי יש לשתף את התובעת בכל הסכם שיתגבש הנוגע לתיירות הנכנסת. מכתב זה לא זכה למענה.

• **מצ"ב המכתב מיום 30/12/2015 ומסומן כנספח**

19. לאחרונה, נודע לתובעת כי נתבעת 1 מנהלת מו"מ עם נתבעת 2 על הסכם קיבוצי כללי בתחום התיירות הנכנסת בישראל, הסכם שכמובן ישפיע על כל מדריכי התיירות הנכנסת המאוגדים בתובעת.

20. נציגים מטעם התובעת פנו לנתבעת 1 בדרישה לנהל את המו"מ עימם או למצער לשתף אותם במו"מ - פנייתם הושבה ריקם.

21. ביום 11/2/2019 פנה עו"ד המייצג את התובעת לנתבעת 1 במכתב במסירה אישית, בו נדרשה הנתבעת 1 שוב לנהל מו"מ עם התובעת בכל הקשות למדריכי התיירות הנכנסת – גם כאן לא ניתנה תגובה של הנתבעת 1.

• **מצ"ב המכתב מיום 11/2/2018 ומסומן כנספח**

ההסכם הקיבוצי ושינויו

22. על מנת לחדד את האינטרסים המנוגדים בין מדריכי תיירות הפנים לתיירות הנכנסת, די אם נסתכל בהסכמים הקיבוציים.

23. ההסכם הקיבוצי שהיה תקף המועד בו חלה ההשתלטות של מדריכי תיירות הפנים על הנתבעת 2 (שנת 2014), היה הסכם שנחתם בשנת 2013 (להלן: "**הסכם 2013**") ושמו "הסכם קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים להדרכת תיירות נכנסת לישראל" [ההדגשה שלי – י.א.].

• **מצ"ב ההסכם משנת 2013 ומסומן כנספח**

24. הסכם 2013, כמו קודמיו מזה שנים רבות, מגדיר בסעיף 2, סעיף ההגדרות, את מורה הדרך כך:

"מורה דרך לצרכי הסכם זה - מורה דרך מוסמך ע"י משרד התיירות להדרכת תיירים מחו"ל בישראל, המועסק בשכר יומי, בהדרכת תיירים מחו"ל" [ההדגשה שלי – י.א.]

25. ממשיך הסכם 2013 וקובע בסעיף 3, הדן בתוקפו של ההסכם ותחולתו, כי ההסכם יחול על כל מורי הדרך המוגדרים בסעיף 2 – הם הם, מורי הדרך לתיירות נכנסת.

26. ואולם הצדדים לא הסתפקו בכך ועל מנת לייתר כל ויכוח בדבר ההבדל בין התיירות הנכנסת לתיירות הפנים, נקבע בסעיף 3(ג) להסכם 2013, כדלקמן:

”3(ג) הסכם זה אינו חל על תיירות פנים, קרי – ההסכם אינו חל על הדרכה בישראל של תיירים שהם ישראלים” [ההדגשה שלי – י.א.]

27. יוצא אפוא שכל הגורמים הרלוונטיים בענף, משרד התיירות, אשר הינו הרגולטור בתחום, והנתבעת 1 המהווה את ארגון המעבידים המייצג - מכירים באופן ברור בייחוד המקצוע של מורי הדרך לתיירות הנכנסת.

28. קיומו של הסכם קיבוצי נפרד לאותה קבוצה שהצדדים ליחסי העבודה הקיבוציים הכירו בצרכים המיוחדים של אותה קבוצה, מהווה לפי כבי' הנשיא (בדימוס) מנחם גולדברג בסיס להכרה כיחידת מיקוח נפרדת (ראה דב"ע נה/4-28 ארגון סגל המחקר במערכת הביטחון – ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל, פד"ע לא 54 - 1996).

29. הגיעו מדריכי תיירות הפנים שהשתלטו על מוסדות הנתבעת 2 ולאחר מו"מ שניהלו עם הנתבעת 1, שינו את ההסכם הקיבוצי וחתמו בשנת 2015 על הסכם קיבוצי חדש (להלן: **”הסכם 2015”**) אשר מחק את כל ההבדלים בין מדריכי תיירות הפנים למדריכי התיירות הנכנסת שהיו נהוגים עשרות בשנים, משל אין הבדל בין הקבוצות הללו.

• **מצ"ב ההסכם משנת 2015 ומסומן כנספח**

30. שמו של ההסכם החדש שונה והוא מעתה **”הסכם עבודה קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים לתיירות בישראל”** ללא איזכור של התיירות הנכנסת כפי שהיה לאורך שנים רבות.

31. בהסכם 2015 מוגדר מורה הדרך בסעיף 1.1 כ”מורה דרך מוסמך ע”י משרד התיירות המועסק בשכר יומי”.

32. סעיף 1.2 בהסכם 2015 הדן בתוקפו ותחולתו של ההסכם כבר אינו מפריד ומחריג את תיירות הפנים אלה קובע מפורשות בסעיף 1.2.2, כי ההסכם יחול על:

”1.2.2 מורי הדרך המוסמכים בתיירות בישראל ומועסקים ע”י חברי בשכר יומי” [המילה 'חברי' נמצאת במקור, ככל הנראה בטעות – י.א.]

טענות משפטיות

33. סעיף 4 לחוק הסכמים קיבוציים תשי”ז-1957, (להלן: **”חוק הסכמים קיבוציים”**) קובע כדלקמן:

4. ארגון יציג של עובדים לענין הסכם קיבוצי כללי הוא ארגון עובדים שעם חבריו נמנה המספר הגדול ביותר של עובדים מאורגנים שעליהם יחול ההסכם. [ההדגשה שלי – י.א.]

34. במקרה דנן התובעת תטען כי הינה הארגון היציג של העובדים שכן חברים בה המספר הגדול ביותר של חברים שעליהם יחול ההסכם קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים להזרחת תיירות נכנסת לישראל.

35. כאמור בתובעת חברים 650 עובדים אשר כולם עוסקים בתיירות נכנסת, בעוד שבנתבעת 2 חברים 780 עובדים אשר רובם ככולם עוסקים בתיירות פנים.

36. במקרה דנן תטען התובעת שהעובדים עליהם יחול ההסכם, היינו יחידת המיקוח, היא מדריכי הדרך המוסמכים להזרחת תיירות נכנסת בישראל.

37. יחידת המיקוח קובעת את גבולותיה ומאפייניה של קבוצת העובדים שעליהם יחול ההסכם הקיבוצי.

38. חוק הסכמים קיבוציים, קובע את הכללים להכרה בארגון עובדים כארגון יציג לצורך חתימה על הסכם קיבוצי מיוחד או כללי ואולם אינו כולל הגדרה בדבר יחידת מיקוח ואופן קביעתה.

39. סעיף 16 לחוק הסכמים קיבוציים עוסק בהיקפו של הסכם קיבוצי כללי וקובע כדלקמן:

16. הסכם קיבוצי כללי חל על –

(1) בעלי ההסכם;

(2) המעסיקים, בענפים או בשטח הכלולים בהסכם, שהיו בעת חתימת ההסכם חברים בארגון המעבידים שהוא בעל ההסכם, או שנעשו לחברים תוך תקופת תקפו של ההסכם, חוץ מחברים שהוצאו מכלל ההסכם במפורש;

(3) כל העובדים מהסוגים הכלולים בהסכם המועסקים, על-ידי מעסיק כאמור בפסקה (2), במקצועות או בתפקידים הכלולים בהסכם.

40. עולה השאלה מיהם סוגי העובדים הכלולים בהסכם, או במילים אחרות מהי יחידת המיקוח?

41. לשאלה בדבר קביעת גבולות יחידת המיקוח חשיבות רבה שכן היא משפיעה על גבולותיו של המשא ומתן הקיבוצי ועל נושא היציגות של ארגון עובדים במקום העבודה.

42. יחידת המיקוח היא פרי יצירה של הפסיקה וכך מגדירה בית הדין הארצי:

”המונח ”יחידת מיקוח” (Bargaining Unit) מגדיר את תיחום קבוצת העובדים עמה ינהל המעסיק את המשא ומתן ועליה יחול

ההסכם הקיבוצי דב"ע 41-96/97 תדיראן קשר בע"מ ואח' נגד
הסתדרות העובדים הכללית החדשה (פורסם בנבו)

43. הכלל הראשון והמרכזי הנוגע ליחידת המיקוח הוא שקביעת יחידת המיקוח ושינויה ייעשו בהסכמה בין הצדדים ליחסי העבודה הקיבוציים (ראה עס"ק 400024/98 הסתדרות העובדים הכללית החדשה נגד צים חברת השייט הישראלית בע"מ – פורסם בנבו)
44. התובעת, כאמור לעיל, פנתה אל הנתבעת 1 (ארגון המעבידים) ואף אל הנתבעת 2, על מנת להגיע להסכמות ואולם לא קיבלה כל מענה. יתרה מכך, בפועל ממשיכות הנתבעות לנהל מו"מ לחתימה על הסכם קיבוצי כאילו לא נעשתה אליהם כל פניה.
45. בהיעדר הסכמה, לא נותרה ברירה אלא שבית הדין הנכבד יכריע בשאלת תחומיה של יחידת המיקוח במקרה דנן.
46. ברי כי יחידת המיקוח לעניין הסכם קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים להדרכת תיירות נכנסת לישראל, הינה ארגון מורי הדרך לתיירות נכנסת.
47. האינטרסים והצרכים של מורי הדרך בתיירות הנכנסת שונים באופן מהותי מאלה של מורי הדרך בתיירות הפנים. מעבר להבדלים המקצועיים, בצורת ההתארגנות של הקבוצות המודרכות, במפעילי הקבוצות, במזמיני השירות, בתוכניות הסיוור, באופי הקבוצות ודרישותיהן, במתודות ההדרכה, קיימים גם הבדלים הקשורים לשכר ולתנאים המקצועיים.
48. להלן, ריכוז עיקרי ההבדלים בין המדריכים בתיירות הנכנסת לאלו בתיירות הפנים:
- א. פרקי זמן בעבודה וטווחי הזמנות: פרק הזמן בו עובד מדריך בתיירות הנכנסת מול קבוצה נתונה, נע בין יום לפחות ועד מספר ימים ולעיתים גם שבועיים או שלושה, לעומת מדריך תיירות הפנים שמדריך שעות בודדות ועד יום ולעיתים רחוקות מס' ימים (טיול לאילת).
- טווחי ההזמנות של מדריך בתיירות הנכנסת מגיע לפרקי זמן ארוכים, לעיתים שנה מראש. מדריכי תיירות הפנים עובדים לטווחים קצרים יותר באופן משמעותי. לטווחי ההזמנות משמעות על נגישותו והתארגנותו של מדריך התיירות הנכנסת. כמובן שלפרק הזמן בו חשוף מדריך התיירות הנכנסת לקבוצה, ולתקופה בה הוא 'מתוכנן' מראש, ישנה השפעה על תנאי העסקתו, כפי שניווכח בהמשך.
- ב. תנאי עבודה: מדריכי התיירות הנכנסת לנים לרוב מחוץ לבית יחד עם המודרכים (התיירים). מדריכי תיירות הפנים לנים בביתם ולעיתים רחוקות נמצאים מחוץ לבית.
- ג. ההדרכה: מדריך התיירות הנכנסת חייב להכיר את התרבות, הדת, האמונה, והשפה של התיירים המודרכים ולכן יש התמקצעות לפי שפות ו/או ארצות מוצא. מורי תיירות הפנים אינם נידרש לרמת הידע בפירוט אירועים "ישראליים" (מורשת קרב,

טבע, גיאולוגיה וכיוב') כמו המדריך לתיירות הנכנסת, שכן מדובר במודרכים ישראלים בעלי אותו רקע של המדריך.

ד. מעסיקים: בתיירות הנכנסת מועסקים מורי הדרך עפ"י רוב ע"י מעסיקהם כשכירים יומיים. מעסיקהם גובים מהתייר את התשלום במטבע זר ומשלמים למורה הדרך בתלוש שכר הכולל תנאים סוציאליים. המדריכים מחויבים להפרשת מס בשיעור 0.8% משכרם לארגון היציג.

מורי הדרך בתיירות הפנים בדר"כ עובדים מול מעסיק ספציפי (מתנסים, אירגוני גמלאים, בתי ספר, משרדי ממשלה וכיוב') ומקבלים את השכר לרוב שלא באמצעות תלוש שכר וכפועל יוצא אינם מפרישים מס לארגון היציג.

יוצא איפוא שלנתבעת 2 נכנסים כספים כאירגון יציג בעיקר ממדריכי התיירות הנכנסת (קיים גם תשלום חבר לנתבעת 2 שכמובן נגבה מכולם - מדריכי התיירות הנכנסת ותיירות הפנים כאחד), ואילו האינטרסים שמובילים את נתבעת 2 קשורים דווקא למדריכי תיירות הפנים.

ה. השכר: מדריכי התיירות הנכנסת מקבלים את שכרם על בסיס יומי או בדולרים עם מע"מ 0. מדריכי תיירות הפנים בדרך כלל אינם מועסקים ע"י סוכנים ישראלים קבועים ומקבלים את שכרם בשקלים, בכל פעם לטיול הספציפי שהדריכו.

ו. רכב 'אשכול': מדריכי תיירות הפנים הינם בעלי זכות לרכישת רכב 'אשכול' פטור ממיסים. לשם הרכישה על המדריך לשלוט בשפה זרה ולעבוד בתיירות נכנסת לפחות 120 ימים בשלוש השנים לפני הרכישה. מדריכי תיירות הפנים אינם זכאים לרכישת רכב אשכול.

ז. הסתייעות במומחים: בתיירות הנכנסת יש לעיתים שיתוף בהדרכה של מומחים דוגמת ארכיאולוגים, אנשי דת וכמורה, מומחי קולינריה, יין, אדריכלות וכיוב', על מנת להעצים את חווית המודרך, בעוד שבתירות הפנים קיימת התנגדות לשיתוף הדרכת מומחים בטענה שאלה גוזלים את הפרנסתם.

ח. מע"מ: מדריכי התיירות הנכנסת עובדים מול תיירים (כרכב 'אשכול') ושכרם פטור ממע"מ. מדריכי תיירות הפנים עובדים מול לקוח ישראלי חייב לגבות מע"מ.

ט. תשר: מדריכי התיירות הנכנסת מקבלים תשר על בסיס קבוע במטבע זר לעומת מקבילהם בתיירות הפנים שמקבלים תשר לעיתים רחוקות וגם אז סכום זה נכלל בתשלום השקלי.

י. ליווי המודרכים: בתיירות הנכנסת בדר"כ מרגע הנחיתה ועד להמראה חזרה לחו"ל תוך דאגה לכל מחסורם של המודרכים, לרבות התנהלות מול בתי מלון, מסעדות, חנויות מזכרות, יעוץ והכוונה, תרגום, יצירת מעטפת ביטחונית וביטחותית כו', זאת בניגוד למדריכי תיירות הפנים שעיסוקם בעיקר בהדרכה.

יא. הדרכה בשטחי A: כידוע שטחי A של הרשות הפלסטינית (דוגמת יריחו ובית לחם) אסורים בכניסה לאזרחים ישראלים. למרות זאת למורי דרך בתיירות נכנסת יש אישור (אותו מנפיקים במעברים) להדרכה בשטחים אלה והמדריכים נכנסים עם

התיירים. מדריכי תיירות פנים אינם יכולים להיכנס בכל צורה שהיא לשטחי A ולבטח לא להכניס קבוצות של ישראלים.

49. כל אחד מההבדלים לעיל מצריך טיפול שונה מול הרשויות המטפלות בעניין, כך לדוגמה הצרכים של מדריכי התיירות הנכנסת בכל הקשור לשכר ולמע"מ מצריכים טיפול שונה מול הרשויות, הצרכים שלהם להיכנס לשטחי הרשות הפלסטינית מצריכים תיאום מול גורמי הביטחון וכך הלאה.

50. **למדריכי התיירות הנכנסת אינטרסים וצרכים שונים ממדריכי תיירות הפנים כמעט בכל אספקט בעבודתם**, ולמעשה חוץ מהשם הדומה וההסמכה שנעשת מטעם אותו רגולטור (משרד התיירות), כמעט ואין ביניהם משותף.

51. מעל הצורך יואר כי הנתבעת 1, כשמה כן היא, היא עוסקת בתיירות הנכנסת. באתר האינטרנט של נתבעת 1 נכתב כך:

"לשכת מארגני תיירות נכנסת לישראל הינה הגוף היציג בתחום התיירות הנכנסת לארץ, הלשכה הוקמה ב-1960 במטרה לפעול לפיתוח התיירות הנכנסת לישראל וחברים בה כמאה חברות ועמיתים". [ההדגשה שלי – י.א.]

52. עוד נכתב באותו אתר של נתבעת 1, כי החברים בנתבעת 1 עוסקים בתיירות נכנסת, ואין כלל איזכור של תיירות הפנים:

"עמיתי הלשכה הם ארגונים, גופים ולקוחות מסחריים העוסקים בתיירות נכנסת ואינם פועלים כמארגני תיירות נכנסת".

53. דווקא "התאחדות משרדי הנסיעות ויועצי התיירות בישראל" (להלן: "ההתאחדות"), הם ארגון המעבידים העוסק בתיירות פנים ואף קיימת בו חטיבת תיירות פנים, שאינה קיימת אצל נתבעת 1.

54. בנסיבות הללו ברי כי ארגון המעבידים היציג לעניין תיירות הפנים היא ההתאחדות ועל הנתבעת 2 לנהל איתה מו"מ על הסכם קיבוצי כללי למורי דרך מוסמכים להדרכת תיירות פנים בישראל.

55. במצב הקיים כיום במשק התיירות בישראל, נכון, מתקבל על הדעת וסביר שהנתבעת 2 תעסוק בתיירות הפנים מול ארגון המעבידים העוסק בכך - ההתאחדות, והתובעת תעסוק בתיירות נכנסת מול ארגון המעבידים העוסק בכך - נתבעת 1.

56. הסמכות לדון בתובענה זו הינה של ביה"ד הנכבד מכח סעיף 25(2) לחוק בית הדין לעבודה התשכ"ט – 1969, ונוכח העובדה שמדובר בסכסוך בין ארגוני עובדים יציגים וכן בתביעה בין ארגון עובדים יציג לארגון מעבידים.

57. לעניין זה קיימת פסיקה רבה ודי אם נפנה לבג"צ 214/02 הסתדרות עובדים לאומית נ' הממונה על יחסי העבודה וההסתדרות הכללית החדשה (פורסם בבב), הקובע כי " **בית**

הדין [לעבודה] הוא הערכאה המוסמכת והמתאימה לבירור הנושאים העולים בעתירה ונוגעים להליך רישומו של הסכם קיבוצי."

58. עוד יואר, כי לביה"ד הנכבד נתונה הסמכות אף לדון בהליכי ביניים המוגשים ע"י ארגון המבקש הכרה כיארגון עובדים מייצג' (לעניין זה ראה דב"ע נו/41-20 ארגון סגל המחקר במערכת הביטחון נ' ההסתדרות הכללית ומדינת ישראל).

59. אשר על כן, מתבקש בית הדין הנכבד להורות כמבוקש ברישא של תובענה זו.

יוסי אלעד, עו"ד
ב"כ התובעת

נחום הרפז, עו"ד
ב"כ התובעת